

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2467/2020
24.09.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Браниславе Апостоловић, председника већа, Бранислава Босиљковића, Бранке Дражић, Данијеле Николић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Страхиња Симовић, адвокат из ..., против тужених „Eurobank“ А.Д. Београд, коју заступа Светлана Анђелковић Милошевић, адвокат из ... и ББ из ..., чији је пуномоћник Миленко Пауновић, адвокат из ..., ради проглашења недопуштености извршења, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 196/19 од 06.11.2019. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Чачку Гж 196/19 од 06.11.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Чачку Гж 196/19 од 06.11.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене „Eurobank“ А.Д. Београд за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Чачку П 161/16 од 30.10.2018. године, ставом првим изреке, утврђено је да извршење тужене „Eurobank“ А.Д. Београд, одређено решењем о извршењу Основног суда у Чачку Ив 1502/14 од 22.09.2014. године и закључком истог суда Ив 1502/14 од 13.05.2015. године на непокретностима ближе описаним у овом ставу изреке, недопуштено, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом другим изреке одбачена је тужба тужиоца у делу којим је тражио да се утврди да је извршење одређено решењем о извршењу Основног суда у Чачку Ив 1502/14 од 22.09.2014. године и закључком истог суда Ив 1502/14 од 13.05.2015. године на кући за становање, ..., површине 20 м², која се налази на парцели ближе наведеној у ставу један изреке, недопуштено, што су тужени дужни признати и трпети. Ставом трећим изреке обавезан је тужени „Eurobank“ А.Д. Београд, да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 122.300,00 динара са законском затезном каматом почев од извршности па до исплате.

Решењем Вишег суда у Чачку Гж 196/19 од 06.11.2019. године, ставом првим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу трећем изреке

пресуде Основног суда у Чачку П 161/16 од 30.10.2018. године тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом другим изреке обавезан је тужилац да туженој „Еurobank“ А.Д. Веоград накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 14.400,00 динара. Ставом трећим изреке одбијен је, као неоснован, захтев тужене ББ за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију побијајући одлуку због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. ЗПП.

Тужена „Еurobank“ А.Д. Веоград је доставила одговор на ревизију тужиоца.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/2011, 49/2013 - УС, 74/2013 - УС, 55/2014, 87/2018 и 18/20, у даљем тексту: ЗПП), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије, Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиље, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку. Наиме, одлука о трошковима поступка, којом је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, донета је применом одредаба члана 159. ЗПП и не изискује потребу да се примени институт уједначавања судске праксе по питању трошкова поступка о којима суд одлучује по правилима садржаним у Закону о парничном поступку у свакој конкретној парници.

Имајући у виду наведено, одлучено је као у ставу првом изреке решења.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према члану 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења другостепеног суда којим је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиље није дозвољена.

У овој врсти спора не примењује се одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП у вези члана 420. став 6. ЗПП о дозвољености ревизије, у ситуацији када је другостепени суд преиначио првостепену одлуку и одлучио о захтевима странака.

На основу члана 413. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Захтев тужене „Еurobank“ А.Д. Београд за накнаду трошкова ревизијског поступка је одбијен као неоснован с обзиром да одговор на ревизију није обавезан, ни нужан у поступку по овом ванредном правном леку, те је применом члана 165. ЗПП одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Бранислава Апостоловић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**